

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 12. Februar 1944.

18. Stück.

Preis: K 1.80

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 12. února 1944.

Cena: K 1.80.

Částka 18.

Inhalt: 39. Verordnung, betreffend die Abänderung einiger Bestimmungen des Zivilprozeßrechtes.

Obsah: 39. Nařízení o změně některých ustanovení civilního práva procesního.

39.

Regierungsverordnung

vom 25. Januar 1944,

betreffend die Abänderung einiger Bestimmungen des Zivilprozeßrechtes.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (VBIRProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (VBIRProt. S. 42):

Art. I.

Das Gesetz vom 1. August 1895, öRGBl. Nr. 111, über die Ausübung der Gerichtsbarkeit und die Zuständigkeit der ordentlichen Gerichte in bürgerlichen Rechtssachen (Jurisdiktionsnorm) in der Fassung der Novellen wird abgeändert, wie folgt:

1. Der § 76 hat zu lauten:

„Für Klagen auf Scheidung, Trennung oder Ungültigerklärung einer Ehe sowie für Klagen wegen nicht rein vermögensrechtlicher Ansprüche aus dem Eheverhältnis ist das Gericht zuständig, in dessen Bezirk die Ehegatten ihren gemeinsamen gewöhnlichen Aufenthalt haben oder zuletzt gehabt haben, wenn zur Zeit der Erhebung der Klage einer der Ehegatten in diesem Bezirk seinen gewöhnlichen Aufenthalt noch hat. Ist ein solcher Gerichtsstand im Protektorat Böhmen und Mähren

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1944

o změně některých ustanovení civilního práva procesního.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (Sb. č. 330) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Čl. I.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, rak. ř. z. č. 111, o vykonávání moci soudní a o příslušnosti řádných soudů v občanských věcech právních (jurisdikční norma), ve znění novel, se mění takto:

1. § 76 zní:

„Pro žaloby o rozvod, rozluku nebo o neplatnost manželství, jakož i pro žaloby o nikoliv ryze majetkové nároky z manželského poměru je příslušný soud, v jehož obvodu manželé mají nebo naposled měli svůj společný obvyklý pobyt, má-li ještě v době podání žaloby jeden z manželů v tomto obvodu svůj obvyklý pobyt. Není-li takový soud v Protektorátu Čechy a Morava, je příslušný soud, v jehož obvodu je místo obvyklého pobytu mužova nebo, není-li takové místo v Protektorátu Čechy a Morava,

nicht gegeben, so ist das Gericht, in dessen Bezirk der gewöhnliche Aufenthaltsort des Mannes, oder falls ein solcher im Protektorat Böhmen und Mähren fehlt, der gewöhnliche Aufenthaltsort der Frau gelegen ist, sonst das Kreisgericht in Zivilsachen in Prag zuständig.

Eine Änderung dieses Gerichtsstandes durch Vereinbarung der Parteien ist unzulässig.

Ist der Mann nicht Protektoratsangehöriger oder hat er seinen gewöhnlichen Aufenthalt nicht im Protektorat Böhmen und Mähren, so steht die Bestimmung des Absatzes 1 der Anerkennung einer von einem ausländischen Gericht oder von einer ausländischen Behörde getroffenen Entscheidung nicht entgegen.“

2. Der § 100 samt der Überschrift hat zu lauten:

„Subsidiärer Gerichtsstand für Klagen aus dem Elternverhältnis.

Für Klagen wegen nicht rein vermögensrechtlicher Ansprüche aus dem Elternverhältnis ist, wenn der Beklagte im Protektorat Böhmen und Mähren keinen allgemeinen Gerichtsstand hat, das Gericht zuständig, in dessen Bezirk der Kläger seinen allgemeinen Gerichtsstand hat. Ist auch für diesen ein allgemeiner Gerichtsstand im Protektorat Böhmen und Mähren nicht begründet, so ist das Kreisgericht in Zivilsachen in Prag zuständig.“

3. Der § 114 hat zu lauten:

„Zur Bewilligung der einverständlichen Scheidung ist das Bezirksgericht zuständig, in dessen Sprengel der Ehemann seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat; hat der Ehemann seinen gewöhnlichen Aufenthalt nicht im Protektorat Böhmen und Mähren, so ist das Bezirksgericht, in dessen Sprengel die Ehegattin ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat, und falls ein solcher im Protektorat Böhmen und Mähren fehlt, das Bezirksgericht in Zivilsachen für Prag-Innere Stadt zuständig.

Die Anzeige der Wiedervereinigung geschiedener Ehegatten kann beim Gericht, das die Scheidung auf Ansuchen der Ehegatten bewilligt hat, oder bei dem Bezirksgericht gemacht werden, in dessen Sprengel die Ehegatten zur Zeit der Anzeige ihren gemeinsamen gewöhnlichen Aufenthalt haben. Letzterenfalls ist in der Anzeige zum Zweck entsprechender Verständigung das Gericht zu bezeichnen, von dem die Scheidung bewilligt wurde.“

misto obvyklého pobytu ženina, jinak krajský soud civilní v Praze.

Změniti tuto soudní příslušnost úmluvou stran není dovoleno.

Není-li muž protektorátním příslušníkem anebo nemá-li svůj obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, nebrání ustanovení odstavce 1 uznání rozhodnutí vydaného cizím soudem nebo úřadem.“

2. § 100 s nadpisem zní:

„Podpůrný soud pro žaloby z poměru rodičovského.

Pro žaloby o nikoliv ryze majetkové nároky z poměru rodičovského je příslušný, nemá-li žalovaný svůj obecný soud v Protektorátu Čechy a Morava, soud, v jehož obvodu má svůj obecný soud žalobce. Nemá-li ani žalobce v Protektorátu Čechy a Morava obecný soud, je příslušný krajský soud civilní v Praze.“

3. § 114 zní:

„Povoliti dobrovolný rozvod je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má muž svůj obvyklý pobyt; nemá-li muž svůj obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má svůj obvyklý pobyt manželka, a nemá-li obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, okresní soud civilní pro vnitřní Prahu.

Oznámení o opětném spojení rozvedených manželů se může státi u soudu, který na žádost manželů rozvod povolil, nebo u okresního soudu, v jehož obvodu mají manželé v době oznámení svůj společný obvyklý pobyt. V posléz řečeném případě buď v oznámení uveden soud, který rozvod povolil, aby mohl býti náležitě zpraven.“

Art. II.

Das Gesetz vom 22. Mai 1919, Slg. Nr. 320, betreffend Abänderungen der Bestimmungen des bürgerlichen Rechtes über die Förmlichkeiten des Ehevertrages, die Ehetrennung und die Ehehindernisse, wird abgeändert, wie folgt:

1. Der § 20, Abs. 3, hat zu lauten:

„3. In den übrigen Fällen ist jener Gerichtshof örtlich zuständig, in dessen Sprengel der Ehegatte, gegen den das Ansuchen um Trennung gerichtet ist, seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat. Hat dieser Ehegatte seinen gewöhnlichen Aufenthalt nicht im Protektorat Böhmen und Mähren, so ist jener Gerichtshof zuständig, in dessen Sprengel der Gesuchsteller seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat.“

2. Dem § 20 wird folgender Absatz angefügt:

„4. Ist die Zuständigkeit gemäß den Absätzen 2 und 3 nicht begründet, so ist das Kreisgericht in Zivilsachen in Prag zuständig.“

Art. III.

Das Gesetz vom 1. August 1895, öRGL. Nr. 113, über das gerichtliche Verfahren in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten (Zivilprozeßordnung) in der Fassung der Novellen wird abgeändert, wie folgt:

1. Der § 63 hat zu lauten:

„Einer Partei, die außerstande ist, ohne Beinträchtigung des für sie und ihre Familie notwendigen Unterhaltes die Kosten des Prozesses zu bestreiten, ist auf Antrag das Armenrecht zu bewilligen, wenn die beabsichtigte Rechtsverfolgung oder Rechtsverteidigung eine hinreichende Aussicht auf Erfolg bietet und nicht mutwillig erscheint. Die Rechtsverfolgung ist auch dann als mutwillig anzusehen, wenn mit Rücksicht auf die für die Beitreibung des Anspruches bestehenden Aussichten eine nicht das Armenrecht beanspruchende Partei von einer Prozeßführung absehen oder nur einen Teil des Anspruches geltend machen würde.“

Angehörige fremder Staaten haben auf das Armenrecht nur insoweit Anspruch, als die Gegenseitigkeit verbürgt ist. Einem Staatenlosen kann das Armenrecht gewährt werden, wenn es ihm als Inländer zu gewähren wäre.

Einer Partei kraft Amtes kann bei Vorliegen der im Absatz 1 bezeichneten Voraussetzungen das Armenrecht bewilligt werden, wenn die zur Führung des Prozesses erforder-

čl. II.

Zákon ze dne 22. května 1919, Sb. č. 320, kterým se mění ustanovení občanského práva o obřadnostech smlouvy manželské, o rozluce a o překážkách manželství, se mění takto:

1. § 20, odst. 3 zní:

„3. V ostatních případech je místně příslušný onen sborový soud, v jehož obvodu má svůj obvyklý pobyt manžel, proti kterému směřuje žádost o rozluku. Nemá-li tento manžel svůj obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, je příslušný onen sborový soud, v jehož obvodu má svůj obvyklý pobyt žadatel.“

2. K § 20 se připojuje tento odstavec:

„4. Nelze-li určit příslušnost podle odstavců 2 a 3, je příslušný krajský soud civilní v Praze.“

čl. III.

Zákon ze dne 1. srpna 1895, rak. ř. z. č. 113, o soudním řízení v občanských právních rozepřích (civilní řád soudní), ve znění novel, se mění takto:

1. § 63 zní:

„Straně, která bez zkrácení nutné výživy pro sebe a svou rodinu nemůže zapraviti náklady sporu, buď na návrh povoleno právo chudých, jestliže zamýšlené domáhání se nebo bránění práva poskytuje dostatečnou vyhlídku na úspěch a nejeví se svévolným. Domáhání se práva je pokládati také tehdy za svévolné, jestliže by strana, která nežádá o právo chudých, se zřetelem k vyhlídkám na vymožení nároku upustila od vedení sporu nebo by uplatňovala jen část nároku.“

Příslušníci cizích států mají nárok na právo chudých jen potud, pokud je zaručena vzájemnost. Osobě bez státní příslušnosti lze poskytnouti právo chudých, jestliže by jí jako tuzemci musilo býti poskytnuto.

Straně z moci úřadu lze, jsou-li podmínky označené v odstavci 1, povolit právo chudých, jestliže prostředky potřebné k vedení sporu nelze opatřit ani ze spravované majetkové pod-

lichen Mittel weder aus der verwalteten Vermögensmasse, noch von den an der Führung des Prozesses wirtschaftlich Beteiligten aufgebracht werden können.

Einer inländischen juristischen Person kann bei Vorliegen der im Absatz 1 bezeichneten Voraussetzungen das Armenrecht bewilligt werden, wenn die zur Führung des Prozesses erforderlichen Mittel weder von ihr noch von den an der Führung des Prozesses wirtschaftlich Beteiligten aufgebracht werden können und die Unterlassung der Rechtsverfolgung oder Rechtsverteidigung allgemeinen Interessen zuwiderlaufen würde.“

2. Dem § 64 wird folgender Absatz angefügt:

„Ist die arme Partei instande, die Kosten des Prozesses ohne Beeinträchtigung des für sie und ihre Familie notwendigen Unterhaltes zu einem Teile zu bestreiten, so ist zu bestimmen, daß wegen dieses Teiles die einstweilige Befreiung von der Berichtigung der im Absatz 1, Z. 1 und 5, bezeichneten Kosten sowie der Entlohnung und Auslagen des Advokaten nicht eintritt; das Gericht kann statt dessen auch bestimmte Kosten ganz oder teilweise von der Befreiung ausnehmen. In den Fällen des § 63, Abs. 2, zweiter Satz, Abs. 3 und 4, gelten diese Vorschriften entsprechend.“

3. Der § 65, Abs. 6, wird aufgehoben.

4. Der § 66 hat zu lauten:

„Das Armenrecht wird unbeschadet der Vorschrift des Absatzes 2 in jeder Instanz besonders bewilligt, vom Gericht erster Instanz auch für die Zwangsvollstreckung.

War das Armenrecht in einer Instanz bewilligt, so berechtigt dies die Partei auch noch dazu, Rechtsmittel gegen Entscheidungen des Gerichtes dieser Instanz unter Inanspruchnahme der Begünstigungen des § 64 einzulegen und zu beantworten. Beantragt eine Partei nach Fällung der Entscheidung einer Instanz, in der sie das Armenrecht nicht besaß, ihr das Armenrecht für das anschließende Rechtsmittelverfahren zu erteilen, so kann es ihr das Gericht erster Instanz zur Einlegung oder Beantwortung des Rechtsmittels bewilligen. Verweigert ein Gericht höherer Instanz der Partei, die ein Rechtsmittel eingelegt hat, das Armenrecht, so gilt das Rechtsmittel als zurückgenommen, wenn nicht die Partei binnen 14 Tagen nach Zustellung des Beschlusses in einem beim Rechtsmittelgericht einzureichenden Schriftsatz, der die Unterschrift eines Advokaten tragen muß, erklärt, es aufrechtzuerhalten.

stati, ani od osob na vedení sporu hospodářsky zúčastněných.

Tuzemské právnické osobě lze, jsou-li podmínky označené v odstavci 1, povolití právo chudých, jestliže prostředky potřebné k vedení sporu nelze opatřit ani od ní, ani od osob na vedení sporu hospodářsky zúčastněných, a jestliže by se upuštění od domáhání se nebo bránění práva přičilo všeobecným zájmům.“

2. K § 64 se připojuje tento odstavec:

„Může-li chudá strana bez zkrácení nutné výživy pro sebe a pro svou rodinu zapraviti část nákladů sporu, ustanoví se, že co do této části nenastává prozatímní osvobození od zapravení nákladů označených v odstavci 1, č. 1 a 5, jakož i odměny a výdajů advokáta; místo toho může soud také určité náklady zcela nebo zčásti z osvobození vyjmouti. V případech § 63, odst. 2, druhé věty, odst. 3 a 4 platí tyto předpisy přiměřeně.“

3. § 65, odst. 6 se zrušuje.

4. § 66 zní:

„Právo chudých se bez újmy předpisu odstavce 2 povolí v každé stolici zvláště, soudem první stolice také pro řízení exekuční.

Právo chudých povolené v jedné stolici opravňuje stranu ještě také k tomu, aby, dovolávajíc se výhod § 64, podala opravné prostředky proti rozhodnutím soudu této stolice a na ně odpověděla. Navrhuje-li strana po vynesení rozhodnutí stolicí, ve které neměla právo chudých, aby jí bylo povoleno právo chudých pro řízení opravné, které na rozhodnutí navazuje, může jí je pro podání opravného prostředku nebo pro odpověď na něj povolití soud první stolice. Odepře-li soud vyšší stolice právo chudých straně, která podala opravný prostředek, má se za to, že byl opravný prostředek vzat zpět, jestliže strana do 14 dnů po doručení usnesení neprohlásí podáním, které je podati u soudu opravného prostředku a které musí být podepsáno advokátem, že jej zachovává v platnosti.

Des Nachweises des Unvermögens bedarf es für eine höhere Instanz nicht, wenn das Armenrecht schon in der vorherigen Instanz bewilligt war. Hat der Gegner das Rechtsmittel eingelegt, so ist nicht zu prüfen, ob die weitere Rechtsverfolgung oder Rechtsverteidigung der Partei hinreichende Aussicht auf Erfolg bietet oder mutwillig erscheint.

Ob der armen Partei ein Advokat beizugeben ist, hat das Gericht zu entscheiden, das zur Bewilligung des Armenrechtes berufen ist. Über die Beordnung eines Advokaten zur Einlegung oder Beantwortung eines Rechtsmittels entscheidet jedoch das Gericht erster Instanz. Wenn es nach der Lage des Falles erforderlich erscheint, kann der Partei auf ihren Antrag ein Advokat auch dann beigegeben werden, wenn die Vertretung durch einen solchen durch das Gesetz nicht geboten ist.

Den Advokaten selbst ernennt der dazu berufene Ausschuß der Advokatenkammer. Diese Ernennung ersetzt dem Advokaten die Prozeßvollmacht. Auf Antrag der Partei kann das Gericht den Ausschuß der Advokatenkammer auffordern, einen anderen Advokaten zu ernennen, wenn es der Ansicht ist, daß dies nach der Lage des Falles dringend erforderlich ist.“

5. Der § 68 hat zu lauten:

„Das Armenrecht erlischt mit dem Tode der Person, welcher es bewilligt war.

Das Armenrecht kann vom Gericht erster oder höherer Instanz jederzeit entzogen werden, wenn sich ergibt, daß eine Voraussetzung der Bewilligung nicht vorhanden war oder nicht mehr vorhanden ist.“

6. Der § 70, Abs. 1, hat zu lauten:

„Die im § 64, Abs. 1, Z. 1 und 5, bezeichneten Gerichtskosten, von deren Bestreitung die arme Partei einstweilen befreit ist, sowie die Entlohnung und Auslagen des für die arme Partei bestellten Advokaten können unmittelbar bei dem Gegner eingehoben werden, soweit diesem die Kosten des Rechtsstreites auferlegt sind oder er sie durch Vergleich übernommen hat. Das Gericht hat auch dann, wenn die arme Partei zwar obsiegt, aber keinen Kostenersatz beansprucht, darüber zu entscheiden, ob und inwieweit der Gegner zum Ersatz der Gerichtskosten verpflichtet ist.“

7. Der § 71 hat zu lauten:

„Die zum Armenrecht zugelassene Partei ist zur Nachzahlung der Beträge zu verpflichten, von deren Berichtigung sie auf Grund des Ar-

Ve vyšší stoliici není třeba průkazu o nemožnosti, bylo-li právo chudých povoleno již ve stoliici dřívější. Podal-li opravný prostředek odpůrce, nezkoumá se, zda další domáhání se nebo bránění práva poskytuje straně dostatečnou vyhlídku na úspěch nebo zda se jeví svévolným.

Zda má býti chudé straně zřízen advokát, rozhodne soud, který je povolán rozhodnouti o povolení práva chudých. O zřízení advokáta k podání opravného prostředku nebo k odpovědi na něj rozhoduje však soud první stoliice. Jeví-li se to podle stavu případu potřebným, může býti straně na její návrh zřízen advokát také tehdy, není-li zákonem zastupování advokátem předeepsáno.

Advokáta samého jmenuje výbor advokátní komory k tomu povoláný. Toto jmenování nahrazuje advokátovi procesní plnou moc. Na návrh strany může soud vyzvati výbor advokátní komory, aby jmenoval jiného advokáta, má-li za to, že je toho podle stavu případu nutně třeba.“

5. § 68 zní:

„Právo chudých zaniká smrtí osoby, které bylo povoleno.

Soud první nebo vyšší stoliice může právo chudých odejmouti vždy, ukáže-li se, že některá podmínka pro povolení nebyla nebo již není dána.“

6. § 70, odst. 1 zní:

„Soudní náklady označené v § 64, odst. 1, č. 1 a 5, jež zapraviti je chudá strana prozatím osvobozena, jakož i odměnu a výdaje advokáta zřízeného chudé straně lze vybrati přímo u odpůrce, pokud mu byly uloženy náklady sporu nebo pokud je vzal smírem na sebe. Soud má také tehdy, když chudá strana sice zvítězí, ale náhradu nákladů nežádá, rozhodnouti o tom, zda je odpůrce zavázán nahraditi soudní náklady a v jakém rozsahu.“

7. § 71 zní:

„Straně, které bylo propůjčeno právo chudých, je uložiti, aby doplatila částky, jež zapraviti byla podle práva chudých prozatím

menrechtes einstweilen befreit war, sobald sie ohne Beeinträchtigung des für sie und ihre Familie notwendigen Unterhaltes dazu imstande ist. Ist die Partei zur Nachzahlung in vollem Ausmaß außerstande, so kann ihr das Gericht die Nachzahlung auch nur zum Teile auferlegen.

Bei solcher Verpflichtung zur Nachzahlung ist der Partei zunächst der Ersatz der baren Auslagen aufzuerlegen, welche der Protektorsratskasse nach § 64, Abs. 1, Z. 5, zur Last fallen, dann die Berichtigung der Entlohnung und Auslagen des Advokaten und endlich die Bezahlung der Stempel und Gebühren.

Ein im Sinne des Absatzes 1 ergehender Beschluß ist nach eingetretener Rechtskraft in das Vermögen der zur Nachzahlung verpflichteten Partei vollstreckbar.“

8. Der § 71 a) wird aufgehoben.

9. Dem § 72 wird unter gleichzeitiger Auslassung der Zitation des § 71 a) in den Absätzen 1 und 3 folgender Absatz angefügt:

„Weist das Gericht erster Instanz den Antrag einer Partei, ihr zur Einlegung oder Beantwortung eines Rechtsmittels das Armenrecht zu bewilligen oder einen Advokaten beizugeben (§ 66, Abs. 2, zweiter Satz, Abs. 4, zweiter Satz) ab, so ist das Gericht, das über das Rechtsmittel zu entscheiden hat, auch zur Entscheidung über den Rekurs gegen den Abweisungsbeschluß berufen.“

10. Der § 149, Abs. 2, hat zu lauten:

„Über den Antrag auf Bewilligung der Wiedereinsetzung in den vorigen Stand entscheidet das Gericht durch Beschluß, und zwar nach mündlicher Verhandlung, wenn es eine solche für erforderlich hält.“

11. Der § 496 hat zu lauten:

„In allen anderen Fällen hat das Berufungsgericht in der Regel durch Urteil in der Sache selbst zu entscheiden, und zwar erforderlichenfalls nach Ergänzung der in erster Instanz gepflogenen Verhandlung.

Seine Entscheidung hat alle einen zuerkannten oder aberkannten Anspruch betreffenden Streitpunkte zu umfassen, die nach den Berufungsanträgen eine Erörterung und Beurteilung in zweiter Instanz erfordern.

Das Ersturteil darf nur insoweit abgeändert werden, als eine Abänderung beantragt ist.“

osvobozena, jakmile je s to, aby tak učinila bez zkrácení nutné výživy pro sebe a svou rodinu. Není-li strana s to, aby doplatila v plném rozsahu, může jí soud také uložit, aby doplatila jen část.

Je-li tu takový závazek doplatit, je straně uložiti především náhradu hotových výdajů, které jdou k tíži protektorátní pokladny podle § 64, odst. 1, č. 5, pak zapravení odměny a výdajů advokátových a konečně zaplacení kolků a poplatků.

Usnesení vydané podle odstavce 1 je, když nabude právní moci, vykonatelné do jmění strany, která je zavázána doplatiti.“

8. § 71 a) se zrušuje.

9. K § 72, ve kterém se zároveň v odstavcích 1 a 3 vypouští citace § 71 a), se připojuje tento odstavec:

„Zamítne-li soud první stolice návrh strany, aby jí bylo povoleno právo chudých k podání opravného prostředku nebo k odpovědi na něj, anebo aby jí byl zřízen advokát (§ 66, odst. 2, druhá věta, odst. 4, druhá věta), je soud, který má rozhodnouti o opravném prostředku, povolán rozhodnouti také o rekursu do zamítavého usnesení.“

10. § 149, odst. 2 zní:

„O návrhu, aby bylo povoleno navrácení k předešlému stavu, rozhoduje soud usnesením, a to po ústním jednání, pokládá-li je za potřebné.“

11. § 496 zní:

„Ve všech jiných případech má odvolací soud rozhodnouti zpravidla rozsudkem ve věci samé, a to, je-li třeba, doplně jednání konané v první stolici.

Jeho rozhodnutí má zahrnouti všechny sporné body týkající se přiznaného nebo oduznaného nároku, které podle odvolacích návrhů vyžadují rozboru a posouzení v druhé stolici.

Rozsudek prvního soudu smí býti změněn jen potud, pokud je změna navržena.“

12. Der § 497 hat zu lauten:

„Statt in der Sache selbst zu entscheiden, kann das Berufungsgericht die Sache an das Prozeßgericht erster Instanz zur Verhandlung und Urteilsfällung zurückverweisen, wenn, ohne daß dadurch eine Nichtigkeit begründet wäre,

1. das angefochtene Urteil die Sachanträge nicht vollständig erledigt hat,

2. das Verfahren erster Instanz an wesentlichen Mängeln leidet, die eine erschöpfende Erörterung und gründliche Beurteilung der Streitsache verhinderten,

3. nach Inhalt der Prozeßakten dem Berufungsgericht erheblich erscheinende Tatsachen in erster Instanz gar nicht erörtert wurden.

Das Verfahren vor dem Prozeßgericht hat sich im Falle des Absatzes 1, Z. 1, auf die unerledigt gebliebenen Ansprüche und Anträge, im Falle des Absatzes 1, Z. 2, auf die durch den Mangel betroffenen Teile des Verfahrens und des Urteiles zu beschränken.

Das Berufungsgericht soll nur zurückverweisen, wenn dies geeignet ist, die Prozeßführung für die Parteien zu erleichtern, die Erledigung des Prozesses zu beschleunigen oder den Kostenaufwand zu vermindern.“

13. Im § 499, Abs. 1, wird die Zahl „496“ durch die Zahl „497“ ersetzt.

14. Der § 510, Abs. 1, erster und zweiter Satz, hat zu lauten:

„Das Revisionsgericht entscheidet in der Regel in der Sache selbst. Wenn es jedoch das Urteil des Berufungsgerichtes nach § 477, Abs. 1, Z. 4 und 5, als nichtig zu erklären oder aus dem im § 503, Z. 2, bezeichneten Grunde aufzuheben findet und infolgedessen eine neue Verhandlung zur Erledigung der Sache notwendig erachtet, verweist es die Sache zu diesem Zwecke an das Berufungsgericht zurück, sofern es nicht für sachdienlich hält, wegen der besonderen Lage des Einzelfalles selbst zu verhandeln und zu entscheiden.“

15. Der § 522, Abs. 1, hat zu lauten:

„Richtet sich das Rechtsmittel gegen die Verweigerung oder Entziehung des Armenrechtes, gegen die Weigerung, der armen Partei einen Advokaten beizugeben, gegen die Anordnung einer Nachzahlung der Beträge, von deren Berichtigung die arme Partei einstweilen befreit war, gegen eine Strafverfügung,

12. § 497 zní:

„Místo aby rozhodl ve věci samé, může odvolací soud vrátit věc procesnímu soudu první stolice k projednání a k vynesení rozsudku, když, aniž by tím byla vznikla zmatečnost,

1. napadený rozsudek nevyřídil úplně návrhy ve věci samé,

2. řízení první stolice trpí podstatnými vadami, které zabránily zevrubnému vysvětlení a důkladnému posouzení sporné věci,

3. skutečnosti, které se podle obsahu procesních spisů zdají odvolacímu soudu rozhodnými, nebyly v první stolici ani vzaty na přetřes.

Řízení před procesním soudem má se omezit v případě odstavce 1, č. 1 na nároky a návrhy, které zůstaly nevyřízeny, v případě odstavce 1, č. 2 na ty části řízení a rozsudku, které jsou vadou stíženy.

Odvolací soud má věc vrátit jenom, je-li to vhodné, aby tím bylo stranám ulehčeno vedení sporu, urychleno jeho vyřízení anebo zmenšeny náklady.“

13. V § 499, odst. 1 nahrazuje se číslo „496“ číslem „497“.

14. § 510, odst. 1, první a druhá věta zní:

„Dovolací soud rozhodne zpravidla ve věci samé. Jestliže však nalezne, že rozsudek odvolacího soudu má být podle § 477, odst. 1, č. 4 a 5 prohlášen za zmatečný, nebo z důvodu uvedeného v § 503, č. 2 zrušen, a má-li proto za to, že je pro vyřízení věci třeba nového jednání, vrátí k tomuto účelu věc odvolacímu soudu, pokud nepokládá za účelné pro věc, aby se zřetelem k zvláštní povaze jednotlivého případu sám jednal a rozhodl.“

15. § 522, odst. 1 zní:

„Jestliže opravný prostředek čelí proti oděření nebo odnětí práva chudých, proti oděření zříditi chudé straně advokáta, proti nařízení, aby byly doplacený částky, od jichž zapravení byla chudá strana prozatím osvobozena, proti trestnímu opatření, proti usnesení, které se vztahuje k řízení sporu, proti odmít-

gegen einen Beschluß prozeßleitender Natur, gegen die Zurückweisung eines Rechtsmittels als verspätet oder unzulässig oder gegen einen Beschluß, mit dem ein Antrag ohne Anhörung der Gegenpartei abgewiesen wurde, so kann das Gericht oder der Richter, dessen Entscheidung oder Verfügung angefochten wird, dem Rekursbegehren selbst stattgeben.“

Art. IV.

Diese Verordnung gilt nur für Protektoratsgerichte und tritt am 1. Tage des zweiten Monats nach der Verlautbarung in Kraft; sie wird vom Justizminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung
und Justizminister:

Dr. Krejčí m. p.

nutí opravného prostředku pro opožděnost nebo pro nepřipustnost anebo proti usnesení, kterým byl zamítnut návrh bez slyšení odpůrce, může soud nebo soudce, jehož rozhodnutí nebo opatření se odporuje, sám rekursní žádosti vyhověti.“

Čl. IV.

Toto nařízení platí jen pro protektorátní soudy a nabývá účinnosti 1. dne druhého měsíce po vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády a ministr
spravedlnosti:

Dr. Krejčí v. r.

Verwaltung: Prag III, Kleinseitner Ring 12. ● Postsparkassenkonto Nr. 40.664. ● Zeitungssatz bewilligt durch die Postdirektion in Prag Z. 109.704/IIIa 1939. ● Kontrollpostamt Prag 25.

Administrace: Praha III, Malostranské nám. 12. ● Účet poštovní spořitelny č. 40.664. ● Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. ● Dohlédací poštovní úřad Praha 25.